

Sygn. akt I C 99/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie

Przewodniczący: SSR Grzegorz Manista

Protokolant: sekr. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017r. w Łęczycy

na rozprawie

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz K. K. kwotę 4.817zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 99/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie, w dniu 20 października 2016r., U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od K. K. kwoty 41.271,92zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 5-6 – pozew).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie nakazał pozwanej K. K., aby zapłaciła powodowi U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 41.271,92zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 października 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania sądowego poniesionymi przez powoda w wysokości 4.133zł, w tym kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 3.600zł, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wniosła sprzeciw (k. 39 – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 27 października 2016r., sygn. akt I Nc 6576/16).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana K. K. zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej sądu, braku legitymacji czynnej po stronie powodowej, nieudowodnienia zobowiązania oraz przedawnienia roszczenia. K. K. wniosła o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łęczycy, według właściwości ogólnej pozwanej oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i kosztów opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa według norm przepisanych (k. 45-51 – sprzeciw od nakazu zapłaty).

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łęczycy, jako sądowi właściwemu (k. 56-57 – postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 10 lutego 2017r., sygn. akt I C 211/17).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lipca 2004r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w G. zawarł z K. K. i M. K. umowę kredytu gotowego, na podstawie którego Bank udzielił Kredytobiorcy, na jego wniosek, kredytu gotówkowego w wysokości 10.344,83zł, na okres od 23 lipca 2004r. do 23 lipca 2008r. z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne (d. k. 9-14 – kserokopia umowy kredytu gotówkowego nr (...))

W dniu 23 marca 2015r. w G., na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. a U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., bank przelał na fundusz sekurytyzacyjny przysługujące mu wierzytelności z tytułu zawartych umów kredytowych (d. k. 23-24 - kserokopia umowy sprzedaży wierzytelności).

Pismem z dnia 3 kwietnia 2015r. (...) Spółka Akcyjna, działając w imieniu U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., zawiadomił K. K., iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 marca 2015r. zawartej z Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., zostały przelane na U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wszelkie prawa i roszczenia z tytułu wierzytelności pieniężnych wynikających z dokonanych czynności bankowych. Powód wezwał pozwaną do natychmiastowej spłaty zadłużenia w wysokości 40.201,16zł, w terminie do dnia 17 kwietnia 2015r. (d. k. 8 – kserokopia zawiadomienia o cesji wierzytelności z dnia 3 kwietnia 2015r.).

Pozwana nie zapłaciła powodowi żądanej kwoty 40.201,16zł (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, albowiem, w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Powód dochodzi roszczenia jako nabywca wierzytelności. Zgodnie z art. 509§1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509§2 k.c.).

Przelew jest umową, z mocy, której wierzyciel-cedent przenosi na nabywcę-cesjonariusza wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. Zgoda dłużnika na jej zawarcie jest potrzebna tylko wtedy, gdy w umowie łączącej wierzyciela z dłużnikiem wyłączono możliwość przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią. Przelew wierzytelności nie może pogorszyć sytuacji dłużnika.

W rozpoznawanej sprawie, w umowie zawartej pomiędzy (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w G. a K. K. i M. K., strony powyższego stosunku zobowiązaniowego nie wykluczyły możliwości przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią i dlatego też, do zawarcia umowy przelewu wierzytelności pomiędzy pierwotnym wierzycielem pozwanej a powodem nie była konieczna zgoda K. K. i M. K..

Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego,

jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami (np. przedawnieniem).

W przedmiotowej sprawie istotną kwestią jest kwestia wymagalności roszczenia i związany z tym zarzut przedawnienia oraz kwestia przerwania biegu przedawnienia.

Okolicznością bezsporną jest, iż w realiach rozpoznawanej sprawy, okres przedawnienia roszczenia wynosi 3 lata. Termin ten wynika z faktu, że roszczenie banku dotyczące zwrotu udzielonego kredytu wynika z prowadzonej przez bank działalności gospodarczej.

W myśl art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W przedmiotowej sprawie roszczenie powoda, podlegało trzyletniemu terminowi przedawnienia, albowiem świadczenie wynikające z umowy kredytu gotówkowego nr (...) było związane z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą i miało także charakter okresowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007r., IV CSK 356/06, LEX nr 276223).

Z umowy kredytu wynika, że świadczenie pozwanej, miało być spełniane w ratach, w wysokościach i terminach podanych w załączniku do umowy. Świadczenie pieniężne jest zasadniczo świadczeniem podzielnym, oznacza to, że może być spełniane w ratach. W tego typu sytuacjach, terminy przedawnienia bieżą oddzielnie dla każdej z części świadczenia pieniężnego. Zgodnie z zawartą umową, kredyt miał być spłacony do dnia 23 lipca 2008r. i od tego dnia biegnie trzyletni termin przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 123§1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez:

- 1) każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) wszczęcie mediacji.

W toku postępowania strona powodowa reprezentowana w procesie przez zawodowego pełnomocnika nie udowodniła, iż do dnia wytoczenia powództwa, tj. do dnia 20 października 2016r., nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia roszczenia o zapłatę kwoty 41.271,92zł.

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 zdanie pierwsze k.c.).

Biorąc po uwagę powyższe rozważania, świadczenie w niniejszej sprawie powinny być spełnione do dnia 23 lipca 2008r., termin przedawnienia roszczenia wynosi 3 lata, co skutkuje uznaniem, iż roszczenie uległo przedawnieniu z dniem 23 lipca 2011r., przed wytoczeniem powództwa, które nastąpiło w dniu 20 października 2016r.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, wobec podniesionego zarzutu przedawnienia, na podstawie art. 118 k.c., Sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i §3 k.p.c., obciążając powoda, jako stronę przegrywającą sprawę, kosztami postępowania poniesionymi przez pozwaną. Na zasądzoną kwotę 4.817zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej, w wysokości 4.800zł ustalone na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17zł.